

krat še časa za jed. V pozni noči se najzadnje vležemo k počitku, vse trudne in upehane, da se v par urah zopet k novemu trpljenju prebudimo. Me kmetice nimamo kuharic, „kinder“ in „štumadnov“ kakor jih imajo tiste gospe, ktere mi preživimo. Če pride kaka pečena piška ali klobasica iz naše umazane kuhinje in naših od dela črnih palcev pod nos takim gospodekom, gotovo istim dobro diši. Drage prijateljice, sedaj vidite, kdo je vaš prijatelj. Proč od hiše osramovalec „Naš Dom“, zažgite ga ali pa vrzite na smetišče, pa ja ne na vrt, kajti tam bi se sočivje okužilo. Ta pošast le naj zahaja v elegantnih salonih pri gospeh s snežno belimi in dišečimi rokami. Seveda tam tega obrekovalca ne marajo, vsiljuje se le kakor cigan v kmetske hiše in v istih z zvijačo in lažmi skuša še nevednejšo ljudstvo prekaniti in zapeljevati. Ako ga tudi kmet ne mara, mora tukaj poginiti. Tiste gospodeke pa, ki Vam k hišam zahajajo in Vas zalezujejo, pa poženite s pečnimi vilami, kajti taki obiski imajo sploh žalostne nasledke in razprtije v rodbinah, saj kje je mlada gospodinja ali odrasla, vrla hčerka — — Drage slovenske gospodinje, nihče vas še ni tak javno osramotil kakor ta lažnjivi „Naš Dom“. Ktere gospodinje ste ga že brale, ste videle, kako se kmetom hlini in prilizuje kakor nesramna k . . . , vrlemu neskušnemu mladeniču, potem nas pa zasmehuje in zasramuje. Še enkrat, proč s hinavcem. Naročite si znanega „Štajerca“. To je edini list, kateri kmetsko ljudstvo podučuje, da bi se vendar rešilo peklenke sužnosti. „Štajerc“ oestro in neustrašljivo postopa proti tistim kmetskim zapeljivcem in oskruniteljem svete vere, kateri nam obetajo pekel, ako „Štajerca“ beremo. Ti goljufi ljudstva že vejo zakaj. Kmetje odprite oči, po perju jih bodeite spoznali. Več prihodnjič. Slovenske kmetice.

Zunanje novice.

Terno! 60letni natakak Josip F. na Dunaju je bil nedavno precej dobre volje. Seboj je imel 300 K. Ko je šel mimo loterije, je stopil vanjo ter za šalo stavil številke, katere si je slučajno izmislil. Zastavil je 6 K. Potem je šel k drugi loteriji ter stavil iste številke ter zopet plačal 6 K. Nato je obiskal še dvoje loterij in stavil vselej še po 6 K. Končno je šel domov ter svojega mačka (Katzenjammer) prespal. Te dni pa je čital, da je zadel terno. Vse njegove številke so bile vlečene. Ali kam je položil riskontne listke, ni vedel. Kakor blazen je premetal vso svojo obleko, preril vse stanovanje, vpil, jokal, klel in razgrajal, da so leteli ljudje na kup, ter so mislili, da je natakak prav gotovo zblaznel. Že so hoteli poslati po rešilno družbo, da odpelje reveža v blaznico, ko je našel v nekem koledarčku 4 listke. Potem pa je obletal loterije in končno res dognal pravo: zadel je 48.000 K. V zahvalo, da ga niso poslali v blaznico, je obdaril svojo gospodinjo in hčer.

Draga šala. Delavec Klosik v Vitkovicah se je hotel z ženo malo pošaliti ter ji je pokazal dva zlata (po 20 K) in dejal: „Glej, to je vse, kar so mi dali,

dva nova dvahelarja.“ Žena se je jezila, ker ni poznala vrednosti zlatov in je v jezi, ko si je mož odšel po tobak, dala „dva krajcarja“ med tem prišedšemu beraču. Ko se je Klosik vrnil, je izvedel od žene, da je krajcarja dala beraču. Zdaj ji je mož sicer pojasnil vrednost „krajcarjev“ in takoj sta jo mahnila za beračem. Ko sta ga slednjič našla, je ta dejal, da si je za milodar kupil frakelj žganja pri židu. Vsi so odhiteli k židu, a ta je dejal, da berača ne pozna, in da od njega ni dobil nikakih zlatov. Revež Klosik je tako izgubil svojo 14dnevno plačo.

Štrajk advokatov. Odvetniška zbornica v Temešvaru je sklenila, zavriniti vsak uradni dopis ali ex offio zagovarjanje dokler ondotni sodni dvor ne ugotovi neke zbornični pritožbi.

Krüger o svobodi Burov. Dopisnik Pariškega „Martina“ se je razgovarjal s predsednikom Krügerjem, ki mu je dejal: Moje nade se niso izpremenile, kakor tudi moje zaupanje v Boga ne. Stvarnik sveta nas dovede končno do zmage. Ponuden nam je mir z amnestijo, s pomiloščenjem in finančno odškodnino, a za ceno naše odvisnosti, kakor da je blago na prodaj. Toda za vse blago tega sveta ne moremo prodati svoje svobode. Mi doslej nismo bili uslišani, a zato nas pogum ne zapusti. Kadar pozove Bog vlade, pridejo vse, a angleška ne bo imela pristopa.

Aretirana opica (afna). V Parizu se je te dni sprehajala po ulicah velika opica ter si radovedno ogledovala izložbe. Hitro se je zbralo mnogo občinstva. Nekateri so hoteli opico zgrabiti, a ta je tekla na trg in začela ometavati ljudi z jabolki, pomerančami in limonami, katere je vzela iz jerbasov prodajalk. Prišla sta dva redarja, da bi opico aretirali, a opica je bila hujša. Zato sta prihitela na pomoč še dva redarja in vsi štirje so begunko aretirali ter odvedli v zapor.

Kako bi se izlahka polovili Buri? Časnik „Times“ so prinesli sledeči predlog: Ker se poslužujejo Buri pri svojih begih skozi drataste ograje med stražnicami volov, bi se to najlažje onemogočilo s tem, da bi se pred ograjo nasulo soli. Voli bi se pri soli ustavili in Angleži bi potem Bure polovili ali postrelili prav izlahka. — Ta predlog je gotovo lep in jako moder, toda izviren ni. Znano je namreč, da se lové tudi tiči najlažje s soljo, ki se jim mora potresti na — rep.

Častni meč Delareyu. V pariški burofilskih krogih se nabira za častni meč zmagovalcu Delareyu, ki bi imel na eni strani vdolbljeno junaško ime generalovo, na drugi pa dan njegove zmage — 8. sušča.

Cesarja naprosil za osla. Neki veteran v Trieru se preživlja s tem, da prevažna mleko na vozičku, pred katerega je vpregel dva psa. Njegov upnik pa mu je psa zarubil, vsled česar je prišel starček v največjo zadrego. Tedaj pa se spomni da je več let zvesto služil cesarju ter bi se spodobilo, da se ga v tej nalogi spomni sedaj tudi cesar. Piše mu obširno pismo, ter ga prosi za osla, ki bi mu vlekel voziček. Vršila so se potem dolga uradna poizvedovanja, a sedaj mu je pisalo županstvo, da je cesar uslišal njegovo prošnjo ter mu pošlje kmalu — osla.

Fotografiran pri tatvini. 21. p. m. popoldne je

neznan tat vdrl v stanovanje sadjarja Webra na Dunaju, ter mu odnesel 240 K ter zlatnine za 1000 K. Slučajno je dal v tistem času sosed, gostilničar Koller svojo gostilno in objekte fotografirati. Ko je fotograf ravno svoj aparat odprl in zaprl, se je pojavil neznan človek, ki je hitro izginil. Ali bil je že na fotografski plošči. Policija je dala naglo napraviti sliko in našla na fotografiji že večkrat kaznovanega tatu, Jož. Honso. Tat jo je hotel menda popihati mimo pred gostilno zbrano skupino, ki je gledala le v aparat, a s tem se je ujel sam. Policija ga je takoj našla in izročila sodišču.

Spreten tat. Francoski poslanik v Petersburgu marki Montebello in veliki knez Vladimir sta se nedavno pogovarjala o prekanjenih pariških tatovih. Knez je ponudil stavo, da se tudi v Petersburgu najde talent, ki bo poslanika pri največji paznosti okradel. Drugi dan je priredil knez veliko pojedino, h kateri je povabil poslanika; obenem pa je poslal k policiji po „najboljšega“ žepnega tatu, ki so ga baš imeli v zaporu. Preoblečejo ga v livrejo ter mu obljubi knez svobodo, ako okrade poslanika prav spretno. Poslanika pa še vpraša knez, kaj ima vrednostnega pri sebi in naj na svojo zlato uro posebno pazi. Že med obedom vpraša knez poslanika, koliko je ura, na kar ta poseže v žep ter izvleče — repo na verižici. Brž poseže v drugi žep, pa tudi tukaj ni zlate tobačnice. Vrhutega sta mu manjkala s prstov dva prstana. Knez pokliče navideznega služabnika, naj vrne poslaniku izmuznjene stvari. Toda kako se začudi, ko „umetnik“ pokaže dve zlati uri, več prstanov in drugih dragocenosti, ki jih je izmaknil knezu. Izpustili so ga na svobodo, a knez mu je priporočal, naj ga ne preživlja več le njegova „umetnost.“

Namesto v ječo je postal državni poslanec. Kmetovalec Masarenti je organizator italijanskih delavcev in delavk. Bil je že večkrat zaprt ter pretrpel mnogo hudega. Štrajk delavk v Molinelli je Massarenti vpriporil. Bil je obsojen v ječo 6 let, a je pobegnil v inozemstvo. Sedaj mu je svoj mandat odstopil glavni urednik „Avantija“, socialist Bissolati. Massarenti bo gotovo izvoljen, kot poslanec ne bo zaprt, a bo mogel svobodno agitirati in nadaljevati organizacijo.

Amerikanski dvoboj. Dva Amerikanca sta bila zaradi lepe Line Cavalieri strašno ljubosumna drug na drugega. Skleneta se dvobojevati in sicer s pištolama v temni sobi nekega hotela. Vsak bo kadil cigareto, kar naj nasprotniku kaže, kam mu je meriti. Dva močna strela sta pretresla hotel. Vse je hitelo skupaj misleč, da se je zgodilo nekaj strašnega. Ko pa stopi krčmar z lučjo v sobo dvobojevnikov, ležala sta oba udobno vsak na svoji postelji, na obeh omaricah pa sta ležali tleči cigareti.

Pet dni in pet noči v cerkvi. K neki vasi v Krušnih gorah so dozidali nedavno novo cerkev. V stari cerkvi pa še blagoslavljajo mrliče predno jih pokopljejo. Pred par dnevi je bila zopet neka pogrebna slavnost. Pri blagoslavljanju mrliča v stari cerkvi je zaspal bedasti delavec Ries. Ker se ni nihče zmenil zanj, je ostal v cerkvi, katero so zaklenili pet dni

in pet noči. Ko so tedaj slučajno zopet odprli cerkev so ga našli napol mrtvega v sed gladu in mraza.

Kaj „ljubezen“ stri. 35letni ameriški slikar George Cook je zbežal s 70letno milijonarko Noye iz New-Yorka v Broklyn ter se pustil tam tajno poročiti. Noye je pokopala že dva moža, vkljub temu trdi Cook napram njenim sorodnikom, da ju je združila — vroča ljubezen.

Gospodarske stvari.

Vzgajanje trt na drat. Ker je vzgajanje trt na drat ali žico v direktni zvezi s prihranitvijo in daljno ohranitvijo kolov, zato hočemo koj na tem mestu, opiraje se na zgorajšnji članek, v kratkem opisati tudi porabo dratu v vinogradih. Vzganjanje ali vezanje cepljenk na drat je posebno tam jako priporočljivo, koder je nabava potrebnih kolov z znatnimi stroški združena. Vendar se poraba dratu dobro izplača tudi tudi v krajih, kjer je mnogo in cenega lesa kajti drat traja več desetletij in zadostuje, če se potem vzemo polovico šibkejši koli, katere se potem z lahkoto premenja. Pri nas se vzgajanje trt na drat le pri boljših posestnikih vidi, dočim so mali posestniki porabi dratu nasprotni, kakor so sploh vsaki novosti, čeravno ne vedo nikakega pravega vzroka. Po nekod n. pr. na južnem Tirolskem, napravljajo iz dratu celo latnike za katere jemljejo pri nas jako debele kole, lajšte itd. Katere vrednosti ima drat pred lesom? V prvi vrsti to, da je poraba drata mnogo cenejša, ker enkrat izdani znesek se razdeli na 40—70 let, toliko časa traja namreč železni oziroma pocinjeni drat; b) pri porabi dratu se jemljejo šibkejši, toraj tudi cenejši koli, ki se razun tega tudi manj lomijo; c) porabi se manj delavskih moči, ker poganjki pritrjeni na drat, se potem sami ob sebi naprej pritrjujejo, ker se ovijajo okoli dratu in kolov, ter jih veter ne more tako zlahka po tleh metati; in ker so poganjki lepo kvišku povezani, se ne vali grozdje po tleh, se toraj ne omaže in oguli ter konečno. v tako čedno povezanih vrstah tudi grozdje bolje in enakomernejše dozori, ker more solnce vsake vrste posebej obsevati in s tem je tudi združeno lažje in hitrejše obdelovanje trt; d) ker je malo lesa, je tudi malo skrivališč za razne mrčese, ki se kaj radi pred zimo v špranje tega poskrijejo, da tam prezimijo. Marsikateri vinogradnik iz vetrovnega kraja, bi utegnil porabi dratu ugovarjati, češ, burja nam mladike preveč ob drat guli, ki se potem rajši odlomijo. Tudi ta trditev je brez podlage. To lahko rečemo iz lastne skušnje. Nekaj časa res burja maje mladike sem in tja, a to traja le dokler se mladike same oprijemati ne pričenejo, od tedaj naprej jim pa veter nič ne škoduje. Sicer pa se to majanje tudi pri vezanju, ali pritrjevanju na les vrši, in sicer celo še več, kajti potem ko se les osuši, postane vez rahlejša in potem se pa majejo les in poganjki. Ako pa na drat previdno privezuješ, namreč navskriž kakor drevesa h kolu, da pride nekaj beke med drat in poganjek, izostane vsako guljenje. Kakšen drat je najboljši? — V te namene se